Ο ταπεινός ο άνθρωπος είναι παντελώς ελεύθερος (Μητροπολίτης Λεμεσού Αθανάσιος)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 10 Ιουνίου, 2023

Ο ταπεινός άνθρωπος, δεν φοβάται τον αδελφό του, δεν φοβάται τους άλλους, δεν νομίζει ότι είναι το κέντρο του κόσμου, ούτε τον πιάνουν συμπλέγματα κατωτερότητας που θέλει μετά να του ενισχύεις την αυτοεκτίμησή του και την αυτοεικόνα του... κάτι σύγχρονοι όροι που τώρα κυκλοφορούν.

Η «αυτοεικόνα σου», η «αυτοεκτίμησή σου», η «αυτοπαλαβομάρα σου» και όλα αυτά τα οποία παθαίνεις και δεν καταλαβαίνεις ότι όλα αυτά μπορείς να τα λύσεις εάν ταπεινωθείς σωστά εν Χριστώ και γίνεις **ελεύθερος άνθρωπος**, φυσιολογικός άνθρωπος βρε παιδί μου.

Γίνε φυσιολογικός άνθρωπος, αυτό μας έφερε ο Χριστός στην **κατά φύση** ωραιότητά μας, όπως μας δημιούργησε και μετά από εκεί θα δώσει ο Θεός και το άλλο, το **υπέρ φύση**, τη θέωση. Αλλά τουλάχιστον, φτάσε πρώτα σ' αυτό που είναι φυσικό. Να λειτουργείς σωστά, όμορφα και αρμονικά. Και με τον εαυτό σου. Δέξου τον εαυτό σου όπως είναι.

Είσαι φαλακρός. Είναι ανάγκη να βάλεις τρίχες πάνω στο κεφάλι σου; Πού διάβασα, πού ήμασταν προχθές... στη Λευκωσία; Στη Λάρνακα; Πρώτη φορά είδα: «Τριχολογική Κλινική». Εντάξει, φαλακρύναμε, μα τι ωραίο πράγμα να είσαι φαλακρός. Εντάξει, είσαι χοντρός, δέξου το είσαι χοντρός. Ας υπάρχουν και κάποιοι χοντροί σ' αυτόν τον κόσμο. Είσαι έτσι, ξέρω ΄γω η μύτη σου, το αυτί σου, είναι ανάγκη να ταλαιπωρείσαι;

Όπως το παιδάκι που ήρθε στον πατέρα Παΐσιο. Τον βασάνιζε ότι το ένα του αυτί ήταν πιο κάτω από το άλλο. Δεν μπορούσε να ησυχάσει. Έρχεται στον Γέροντα, του λέει, Γέροντα έχουμε άλλο πρόβλημα.

- Τι πρόβλημα έχεις βρε, του λέει.

- Το ένα μου αυτί είναι πιο χαμηλά από το άλλο.

Του λέει ο Γέροντας,

- τον πήρε έτσι στο αστείο, τον βοήθησε βέβαια αλλά έτσι με έναν τρόπο αστείο.

- Για να δω δυο λεπτά... Δίκιο έχεις, πράγματι είναι πιο κάτω. Στάσου να δω. Πιάνει μια ρίγα, την έβαλε έτσι μπροστά του και του λέει, αυτό το αυτί είναι δυο πόντους πιο κάτω. Τι θέλεις να κάνουμε τώρα; Να το ψηλώσουμε αυτό πάνω ή να κατεβάσουμε το άλλο κάτω;

Εκείνος τα ΄χασε. Σου λέει αυτός είναι ο γερο-Παΐσιος, κάνει θαύματα. Έμεινε...

Του λέει, στάσου να κατεβάσουμε το άλλο να δούμε πώς φαίνεται. Του τραβάει μία από το αυτί του απ’ εδώ.

Λέει, τώρα;

Τώρα ίσα είναι αλλά είναι πολύ κάτω, κάτσε να τραβήξουμε και το άλλο πάνω να δούμε πώς θα φανεί. Τραβάει και μια το άλλο, του δίνει και μια στο κεφάλι. Πήγαινε του λέει, δεν έχεις τίποτα.

Πράγματι, θεραπεύτηκε ο άνθρωπος εκείνος, μ’ έναν αστείο τρόπο. Αλλά κοιτάξτε όμως πόσο μπορεί να υποφέρει ο άνθρωπος από αυτό το πράγμα. Μια ιδέα είναι, του μπαίνει μέσα και τον βασανίζει. Ενώ εντάξει, και ας είναι και το αυτί σου λίγο πάνω ή λίγο κάτω, λίγο μεγάλο ή λίγο να προεξέχει, λίγο οτιδήποτε.

Άστα όπως είναι. Είναι όμορφος ο εαυτός μας όπως είναι στη φύση του. Έτσι είμαστε. Μέσα σε μια απλότητα, μέσα σε μια φυσικότητα, χωρίς να μας κατατρέχει αυτό το φάντασμα του ιδεατού, το πώς πρέπει να είμαι. Αλλά, συμβιβάζομαι μέσα σε μία άνεση με το πώς είμαι και ότι ο Θεός με αποδέχεται ως παιδί Του έτσι όπως είμαι όταν εγώ αναζητήσω τον Θεό Πατέρα μου.

Τελικά παιδιά, ο ταπεινός ο άνθρωπος, ο «πτωχός τῷ πνεύματι», είναι παντελώς ελεύθερος και είναι ο μόνος που λειτουργεί με υγιή τρόπο. Εμείς όλοι οι υπόλοιποι, δυστυχώς, παρουσιάζουμε πνευματικές ασθένειες όσο δεν είμαστε «πτωχοί τῷ πνεύματι».

(Πηγή: ekklisiaonline.gr)